

موجسواری در ایران، باورتان می‌شود؟

اوایل دهه 90 که ایسکی بریتون به ایران آمد، هیچ‌کس شاید فکرش را هم نمی‌کرد که ایران بشود مانند تصاویر و فیلم‌های خارجی، تخته‌ای به دست گرفت و روی موج‌ها سوار شد. این زن 26 ساله آن سال‌ها هم آمده بود تا از ایران به پاکستان برود و آنجا موجسواری کند. کارش همین بود که با انجام این ورزش از بهترین ساحل‌های دنیا تا کشورهایی که چیزی به این نام نداشتند، موجسواری را در دنیا همه‌گیر کند و به مردم بشناساند. او پس‌ازاینکه فهمید در پاکستان امنیت لازم برای ایستادن روی امواج را ندارد، به چابهار رفت و تصمیم گرفت پروژه‌اش را در ایران ادامه دهد. گویا یکی - دو باری رفت‌وآمد و حتی غیررسمی هم تن به آب زد اما آخرین بار در سال 94، به‌طور رسمی و حتی با پوشش اسلامی در ساحل چابهار موجسواری کرد. اتفاقی که نخستین و پر سر و صداترین خبر موجسواری در ایران بود.

وقتی تصاویر اچ‌دی و فول فریم خارجی را از شبکه‌های خارجی می‌بینیم که موج‌سواران با آن تخته‌های رنگی و زیبا، از روی موج‌های گول‌پیکر سر می‌خورند، شاید فکرش را هم نکنیم که می‌شود در همین ایران خودمان هم این ورزش را انجام داد. وقتی تصاویر آهسته و زیبا چشم‌هایمان را می‌نوازد، با خودمان فکر می‌کنیم که آیا می‌شود ما هم یک روز چنین ورزش‌هایی را تجربه کنیم؟

پاسخ مثبت است. یعنی چند سالی می‌شود که مثبت شده و این ورزش مفرح و صدالبته تفریح فوق‌العاده به ایران آمده و در دسترس علاقه‌مندان ورزش‌های آبی قرارگرفته است. یعنی در همین ایران خودمان هم می‌شود در زمان‌های مشخص به جنوب رفت و حس فوق‌العاده موجسواری را تجربه کرد.

در سال‌های اخیر گرایش گردشگران داخلی و حتی خارجی برای سفر به جنوب ایران و سواحلش چندین برابر شده. از اوایل پاییز تا تعطیلات عید نوروز در جزایر استان هرمزگان و سواحل سیستان و بلوچستان جای سوزن انداختن نیست اما در شش ماه دیگر سال، به علت گرمای شدید هوا، این مناطق کمترین میزان مسافر را تجربه می‌کند.

در این میان شاید کمتر کسی بداند که این روزها در چابهار، آب‌وهوا و شرایط جوی بسیار بهتر از دیگر مناطق جنوبی ایران است و بادهایی که در اصطلاح «مونسان» نام‌گذاری شده، گرمای سواحل این شهرستان را قابل تحمل کرده. همین نقطه‌ای که تنها ساحل ایران و حتی غرب آسیاست که می‌شود در سه ماه از سال در آن موجسواری کرد.

علت مناسب بودن شرایط امواج سواحل چابهار همین بادهای موسمی است. بادهایی که باعث ایجاد این امواج باکیفیت می‌شود و تنها سایت مناسب موجسواری در غرب آسیا را در اختیار ایران قرار می‌دهد. ایرانی که سواحل متنوع و خاصش از هرمز و هنگام گرفته تا لاوان و مارو و درک و مکران، چیزی از نمونه‌های خارجی خود کم نداشته و حتی در نوع خود بی‌نظیر است. حالا با اضافه شدن این شاخصه به قابلیت کمتر شناخته‌شده به سواحل ایران، می‌شود در فصول گرم سال هم گردشگران بسیاری را چه از داخل و چه از خارج کشور به این سواحل کشاند تا هم به گسترش آن کمک کنند و هم رونقی به اقتصاد نه‌چندان خوب مردمان ساحل‌نشین بدهند.

رشته نوپا و المپیکی

موجسواری در ایران سه سالی می‌شود که صاحب تشکیلات شده. انجمنی شکل گرفته زیر سایه فدراسیون انجمن‌های ورزشی تا این رشته نوپا در ایران را رفته‌رفته سروسامان دهد. رشته‌ای که البته چند وقتی المپیکی هم شده و جزو رشته‌هایی است که در ادوار آینده المپیک تابستانی حضور خواهد داشت. به همین بهانه هم شاید بهتر باشد وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک، توجه ویژه‌تری به این رشته کنند و امکانات و بودجه حداقلی را برایش فراهم کنند. موجسواری البته در دنیا قدمت زیادی دارد و از چندین دهه پیش، در شهرها و کشورهای ساحلی رواج دارد و سال‌هاست که رقابت‌های جهانی‌اش به‌طور حرفه‌ای برگزار می‌شود.

